

109 szegedi iskola közül 90-nél bevezetik az idén a nyolcosztályu oktatást

Az első helyen áll Szeged az országban az új iskolareform bevezetése terén

(A Délmagyarország munkatársától) Szeptembertől kezdve új fejezet kezdődik a magyar iskolapolitika történetében: megvalósul a nyolcosztályos elemi népiskola. Az ország 5500 iskolájánál 61 százalékában vezetik be a nyolcosztályos elemi oktatást. A tankerületi főigazgatóságok — köztük a szegedi főigazgatóság is — megtette már az előkészületeket a reform gyakorlati megvalósítására.

Szeged az országban az első volt, ahol megvalósították a nyolcosztályos iskolareformot. Az alsóvárosi elemi népiskolában már 8 évvel ezelőtt megnyílt a hetedik osztály, majd az ezt követő esztendőben a nyolcadik osztály is megkezdte működését. Azóta is az alsóvárosi körzései elemiben nyolcosztályos az oktatás. Az alsóvárosi elemi iskola példájára Szegeden még több iskolában kísérleteztek a nyolcosztályos elemi oktatással, így a rókusai elemi iskola is megvalósította a nyolcosztályú oktatást, majd egyik-másik tanyai iskola is kísérletezett teljes eredménnyel.

Szegeden tehát a nyolcosztályos intézmény nem új, szeptembertől pedig általánosan bevezetik. Amíg azonban az ország iskoláinak 61 százalékában nyílik meg az ősszel a nyolcosztály, Szegeden az elemi iskolák 89 százaléka megvalósítja ezt a reformot. Erre nézve a tankerületi főigazgatóságon a következőkben tájékoztatták a Délmagyarországot:

— 109 szegedi és környéki iskola közül szeptembertől kezdve 90-nél megvalósul a nyolcosztályos oktatás. Szeged tehát a nyolcosztályos oktatás bevezetése tekintetében úgyszólván az első helyen áll, de Szegedet illeti az elsőbbség abból a szempontból is, hogy itt nyílt meg először a nyolcadik népiskolai osztály. Tizenkilenc iskolánál nem vezethetjük be az ősszel a nyolcosztályos oktatást, ennek inkább technikai akadályai vannak. Ugyanis néhány iskolánál nincs még megfelelő számú tanterem és a gazdasági iskoláknál, valamint a kisegítő gyógypedagógiai iskoláknál sem fejleszthető az oktatás jelenleg. Ugyanez a helyzet az izraelita és az evangélikus iskoláknál is, amelyeknél szintén nem vezetik be az idén a nyolcosztályos oktatást. A legtöbb iskolánál most a hetedik, jövőre pedig a nyolcadik osztály is megnyílik. Remélhető, hogy egy-két éven belül Szegeden már csaknem valamennyi iskola áttérhet a nyolcosztályú rendszerre.

Kijelentették még a tankerületi főigazgatóságon, hogy a reform megvalósítása nemcsak tekintetben nagyjelentőségű, hogy a népi rétegek oktatását nyugateurópai színvonalra emeli, hanem megszünteti a tanítómunkanélküliséget is.

— Férfi tanítóknál máris hiány mutatkozik, — mondták. A nyolcosztályos reform megvalósításával nagy a szükséglet a tanítóknál, a Délvidék visszatéréseivel még inkább megnyílt a lehetőség a tanítók elhelyezkedésére. Egyedül Szabadkán és Környékén 200 magyar tanító kell, de a Délvidék más területén is nagy szükség van magyar tanítókra, hiszen a szerb uralom idején a magyar oktatásügy úgyszólván egészen szünetelt.

— Női tanítóknál még nincs hiány, egy-egy megüresedő állásra nagyszámban pályáznak, de már mindjebban meglesz a lehetőség arra, hogy a tanítónők is rendre elhelyezkedhessenek. Azelőtt 3—4, sőt 7—8 esztendő is eltelt, amíg egy tanítónő álláshoz juthatott, nem is igen lehetett a fiatalabb végzettségű tanítónők pályázatát figyelembe venni, mivel voltak olyanok, akik hosszú évek óta vártak a kinevezésre. Most igen előnyösen megváltozott a tanítónők helyzete, a kultuszminisztérium utasította a hatóságokat, hogy a pályázatoknál vegyék figyelembe azoknak a tanítónőknek a pályázatát is, akik alig egy évvel azelőtt kapták meg az oklevelüket. Ez azt jelenti, hogy ellentétben az eddig követett gyakorlattal, azok a tanítónők is megválaszthatók, akiknek egy évvel ezelőtt kiadott tanítói oklevelük van. Remélhető, hogy rövid időn belül az állástalan tanítónők is el tudnak helyezkedni, a nyolcosztályú népoktatás bevezetése majd ezt a problémát is megoldja.

Közellátási értekezlet tartottak a városházán

(A Délmagyarország munkatársától) Szerdán délben dr. Tukats Sándor főispán vezetésével közellátási értekezlet volt a városházán a főispáni hivatalban. Az értekezleten résztvett dr. Tóth Béla helyettes polgármester, dr. Katona István tanácsnok, a közellátási hivatal jelenlegi vezetője és Gróf Győző, a közellátási hivatal főtisztviselője, aki a szabadságon lévő Fodor Jenő, a közellátási hivatal vezetőjét képviselte. Az értekezlet foglalkozott mindazzal a közellátási problémával, amely az utóbbi napokban felmerült s amelyet a hatóságok közbelépésével sikerült megoldani. Foglalkozott az értekezlet azokkal a közellátási kérdésekkel is, amelyek a jövőre vonatkoznak s amelyeknek tekintetében a város vezetősége már megtette, vagy megteszi a lépéseket a közellátás zavartalan biztosítása érdekében.

MINDEN KÜLÖN ÉRTESÍTÉS HELYETT

Gellér József, mint férj és kis leánya Julika, Varga Mihály és neje szülei, Endre, Tibor, László és Vidor fivérei és ezeknek feleségei, Grünfeld Géza és neje, mint após és anyósa, valamint az összes rokonság mélyeséges fájdalomtól összetörtén tudatják

Gellér Józsefné Varga Piroska

elhunytát.

Drága kincsünket, szemünk fényét, akit örökké sirafunk, gyászolunk. 26-án, csütörtökön d. e. fél 11 órakor temetjük a szegedi zsidó temető cinterméből, családi sírhelyünkre.

A Mindenható adjon Imádottunknak békés nyugalmat

Külön villamos d. e. 10 órakor indul a Dugonics-térről.

Részvétlátogatások mellőzését kérjük

FERENC JÓZSEF KESERÜVIZ

Élet a megszállott Belgrádban

Drágaság és élelmiszerhiány a volt jugoszláv fővárosban

A szabadkai Hirlapban olvassuk az alábbi tudósítást a megszállott Belgrád mai életéből:

— A Délvidék visszatérése után a Belgrádban élt magyarok mindannyian visszatértek illetőségi helyükre. A hazatértek sokat mesélnek a volt jugoszláv fővárosban észlelhető élelmiszerhiányról és drágaságról. Elmondották, hogy a háború után mindennek az ára legalább kétszeresére, sőt háromszorosára emelkedett. A buzalisztból sült kenyér már csak elérhetetlen álmom. Még kukoricás kenyeret sem kapni, csak kukoricalepényt. Ennek az ára kilónként 6—8 dinár között váltakozik. Az élelmiszeri cikkek közül a marhahús kilója 35—45 dinár, egy kiló zöldborsó 22—25 dinár, s ehhez hasonló árakon lehet csak beszerezni, ha egyáltalán lehet. A vendéglőkben egy menü, amely levesből, húsból, főzelékből és kukoricalepényből áll, 50—60 dinárba kerül. Egy levest, amelyet a háború előtt 3—4 dinárért lehetett kapni, most 10—12 dinárt kérnek. Zsirt a városban nem lehet kapni. Csak itt-ott található füstöltzalonna.

A ruhaneműeknél hasonló mértékben drágult meg minden. Községes, egyszerű cipőért 7—800 dinárt kérnek, a jobb árúért 1300—1600 dinárt is kell fizetni. Egy valamirevaló ruha 4500 dinárnál kezdődik, de a jobb minőségért 6—7000 dinárt is elkérnek.

A dohányosok legnagyobb bánatára cigarettát is csak itt-ott lehet találni, egy-egy nagyobb kávéház, vagy étterem főpincérének jóvoltából. De ilyen esetekben meg kell fizetni az árát. A huszas csomagolású Drávaért 10, az Ibaraért 13—15 dinárt számítanak. A Morava pedig már majdnem ritkaságszámba megy. S ha mégis ráakad valaki, 20—25 dinárt kell fizetnie husz darabért. Száva-dohányt a Kereskedésekben is árulnak, de reggel kilenc-fél tízre rendszeren elfogy a dohány s akkor aznap nem igen lehet kapni. Így szűkülökdi most a dohányban az a Belgrád, amely a dohányáról híres országnak volt a fővárosa.

A város forgalma lassan ismét helyreáll. A kijavított zimonyi vasúti hídon keresztül most már Zágrábbal is helyreállították a vasúti összeköttetést. Az utcákon elég élénk a forgalom s a kávéházakban is elüldögélnek az emberek. A rendszeres munka még nem indulhatott meg. Belgrád lakosságának egyharmada még nem tért vissza, azonkívül az ottlévő magyarok is hazaköltöztek, úgy, hogy keveset az ünneplakás. A kevésbé sérült épületek kijavítását megkezdték. Az üzleteknek nagyrésze zárva van.

A Belgrádban uralkodó óriási drágaság ellenére a hazaköltöző magyarok leg többször nagyon olcsón, párszáz dinárért kótyavetyélték el butorikat. Egyesek, a szerencsésebbek, a visszatérte déli területekről Belgrádba érkezettekkel kötöttek bútorcserét, — néha még látatlanban is. Az olcsón eladott bútorok egyrészt azt is bizonyítják, hogy Belgrádban a drágaság ellenére tulajdonképpen csak az élelmiszernek és a ruhaneműnek van értéke.

Érdekes az is, hogy ha az ember átmege Zimonyba, amely pedig még nemrég a volt jugoszláv fővárosához tartozott, egész más világot talál. Itt úgyszólván változatlanul megmaradtak a háborúelőtti árak. Még kenyeret is lehet venni, csak azt nem szabad átvinni Belgrádba. Ha valakinek mégis sikerül a csempezés, könnyen eladhatja kilogramját akár 20 dinárjával is.